

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/215/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113223348
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8113223348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: S. J., rod Q., nar. X.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX, právne zastúpená JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 61, 080 01 Prešov proti žalovaným: 1. S. I., nar. X.X.XXXX, bytom J. 7, J. I., 2. S. N., nar. X.X.XXXX, bytom E. XX, Y., 3. S. K., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XX, J. I., 4. P. P., nar. XX.X.XXXX, bytom S. I. XXX, žalovaní v 3. a 4. rade zastúpení JUDr. Petrom Čurillom, advokátom, so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov, o vydanie dedičstva a určenie, že vec patrí do dedičstva, o odvolaní žalobkyne a žalovaných v 3. a 4. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16C/214/2013-253 zo dňa 19.07.2016 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok v časti, v ktorej bola žaloba o určenie, že do dedičstva po poručiťelovi patria finančné prostriedky vo výške 16 000 eur a 5 500 Eur voči žalovaným v 1. až 4. rade zamietnutá a vo výroku o zamietnutí žaloby o vydanie týchto súm.

II. Zrušuje sa rozsudok vo výroku, ktorým bolo určené, že do dedičstva po poručiťelovi patria finančné prostriedky vo výške 25 762, 31 eur prevzaté žalovanou v 3. rade vo výške 11 663 eur a žalovaným v 4. rade vo výške 14 100,31 eur, vo výroku o zamietnutí žaloby o vydanie týchto súm a v súvisiacich výrokoch o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol nasledovne: „Žalobu voči žalovaným v 1. a 2. rade v časti o určenie, že finančné prostriedky vo výške 47.262,31 patria do dedičstva zamietla.

Súd určuje, že do dedičstva po poručiťelovi patria finančné prostriedky vo výške 25.762,31 eur, prevzaté žalovanou v 3. rade vo výške 11.662 eur a žalovaným v 4. rade vo výške 14.100,31 eur.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Žalovaní 1, 2, 3, 4. rade sú vo vzťahu k predmetu konania o vydanie dedičstva povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyňu na účet jej právnej zástupkyne trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanými v 3. a 4. rade o určenie, že finančné prostriedky vo výške 47.262,31 eur patria do dedičstva, žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanými v 1. a 2. rade o určenie, že finančné prostriedky vo výške 47.262,31 eur patria do dedičstva, žalovaným v 1. a 2. rade nepriznáva náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že v danej veci je nesporné, že jedinou dedičkou po poručiťelovi M. P. je žalobkyňa. Žalovaní jej vydali nehnuteľnosti, ktoré nadobudli

na základe schválenej dohody dedičov z 22.1.2013. Sporným preto zostali finančné nároky žalobkyne vo vzťahu k žalovaným, konkrétne k žalovaným v 3. a 4. rade.

3. Žalované v 1 a 2. rade síce pred právnu zástupkyňou žalobkyne ako aj pred notárom tvrdili, že vedia o existencii súm vo výške 16.000 eur, resp. 5.500 eur, avšak v konaní pred súdom po zákonom poučení zhodne uviedli, že o tom vedeli len z počutia, resp. že sa s nebohým bratom nekontaktovali dlho pred smrťou. Je pravdou, že z kúpnej zmluvy zo dňa 20.4.2012 (č. I. 70 a nasl. spisu) vyplýva, že nebohý M. P. ako predávajúci nadobudol finančné prostriedky celkovo vo výške 18.748 eur, ktoré prevzal pri podpise tejto kúpnej zmluvy, avšak nakoľko išlo o právny úkon cca pol roka pred smrťou tohto poručiťa, podľa názoru súdu existuje príliš mnoho možností, ako mohol ešte počas svojho života poručiť s týmito prostriedkami naložiť. Žalovaní v 3. a 4. rade existenciu týchto peňazí pred súdom zhodne popreli. Dôkazné bremeno vo vzťahu k uvedeným sumám preto žalobkyňa podľa názoru súdu neuniesla.

4. Iná je situácia, čo sa týka financií nachádzajúcich sa na vkladnej knižke, resp. účte poručiťa. Žalovaná v 3. rade vybrala pred smrťou poručiťa (XX.XX.XXXX) z vkladnej knižky, ktorej bol poručiť majiteľom a ona disponentkou, dňa XX.X.XXXX sumu 5.000 eur a dňa XX.X.XXXX sumu 6.662 eur, o čom existuje potvrdenie N. N.. na č. I. 89 spisu. Tvrdila, že za časť peňazí nechala urobiť náhrobné pomníky a zvyšok jej mal darovať poručiť.

5. Obdobná situácia je vo vzťahu k žalovanému v 4. rade s tým, že tomuto žalovanému bola dňa 5.9.2012 vyplatená čiastka 14.100,31 eur z účtu, ktorého majiteľom bol poručiť M. P. a žalovaný v 4. rade disponentom. Z potvrdenia Y., a. s. je zrejmé, že dňa 1.10.2009 bola na tento účet vložená poručiťom M. P. čiastka XX.XXX,XX eur. Z uvedeného nevyplýva, že žalovaný v 4. rade vkladal na účet spolu s nebohým bratom po 200.000 Sk, ale bol to sám poručiť, ktorý vklad vo výške 13.442,43 urobil samostatne.

6. Ako žalovaná v 3. rade, tak ani žalovaný v 4. rade žiadnym spôsobom nepreukázali existenciu darovania predmetných finančných čiastok poručiťom vo vzťahu k ich osobám. Súd akcentuje tiež skutočnosť, že boli to žalovaní, ktorí pri schvaľovaní dohody o vypořádání dedičstva pred notárom zamlčali existenciu žalobkyne ako jedinej dedičky po poručiťovi, čo je v príkrom rozpore s dobrými mravmi. Neobstojí preto poznámka právneho zástupcu žalovaných v 3. a 4. rade, že žaloba je nemorálna. Žalovaní vedeli, že nie sú oprávnenými dedičmi, napriek tomu nikto z nich túto okolnosť pred notárom nepriзнаl. Nevylučuje preto súd tú skutočnosť, že tvrdenia žalovaných v 3. a 4. rade o darovaní finančných čiastok poručiťom sa javia účelové, tendenčné, všetko vo svetle faktu, že k výberu týchto financií došlo len veľmi krátko pred smrťou poručiťa. Súd v tejto súvislosti podporne tiež poukazuje na rozpornosť výpovedí žalovaných v 1. a 2. rade, ktoré najskôr potvrdzovali existenciu finančných čiastok pred právnu zástupkyňou žalobkyne a pred notárom, neskôr svoje vyjadrenia pred súdom popierali.

7. Voči žalovaným v 1. a 2. rade súd žalobu čo sa týka určenia, že finančné prostriedky vo výške 47.262,31 patria do dedičstva zamietol z dôvodu, že nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by tieto žalované mali akýkoľvek vzťah, resp. prístup k finančným prostriedkom poručiťa, teda neboli pasívne legitimovaní. Všetci štyria žalovaní netvoría nerozlučné spoločenstvo, nakoľko nie sú dedičmi. U všetkých štyroch išlo len o domnelých dedičov. Čo sa týka zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti, súd tak rozhodol preto, že v čase smrti poručiťa nebola preukázaná existencia súm 16.000 eur resp. 5.500 eur, preto v tejto časti žalobkyňa nebola úspešná. Súd preto určil, že do dedičstva po poručiťovi patria finančné prostriedky vo výške 25.762,31 eur, prevzaté žalovanou v 3. rade vo výške 11.662 eur a žalovaným v 4. rade vo výške 14.100,31 eur. Vo vzťahu k vydaniu sumy 47.262,31 eur žalovanými v 3. a 4. rade žalobkyňi, tak ako bolo špecifikované v petite žaloby súd uvádza, že najskôr musia byť finančné čiastky prejednané v dedičskom konaní a až následne je možné domáhať sa ich prípadného vydania oprávnenému dedičovi.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a 2 CSP.

9. Proti rozsudku, čo do jeho zamietavej časti, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. Namietala, že žalovaní žalobkyňu ako oprávneného dediča zatajili, preto dedičstvo po poručiťovi notár prejednal so žalovanými v 1. až 4. rade, ktorí o sebe tvrdili, že sú dedičmi pravými. Ich zlý priamy úmysel obohatiť samých seba na jej úkor je zrejmý. Pokiaľ ide o sumy 16 000 Eur a 5500 Eur, žalované v 1. a 2. rade v zápisnici pred notárom dňa 14.01.2013 uviedli, že poručiť mal ku dňu smrti finančnú hotovosť vo výške 16 000 Eur ako aj sumu 5500 Eur. V zápisnici je zaprotokolované, že žalovaní v 3. a 4. rade uvedenú skutočnosť popreli. Skutočnosť, že poručiť mal v čase smrti 16 000 Eur a

5500 Eur žalované 1. a 2. potvrdili aj pred právnu zástupkyňou žalobkyne, o čom svedčí úradný záznam zo dňa 15.07.2013. Žalovaná v 1. rade na pojednávaní pred súdom ňou tvrdené skutočnosti poprela. Žalovaná 2. na pojednávaní uviedla, že o tom, že by jej brat mal mať nejaké peniaze nevie absolútne nič. Žalované bezdôvodne, účelovo zmenili výpovede a ich tvrdenia nemožno vyhodnotiť inak, ako že ide o skutočnosti, ktoré si prispôbili pod ťarchou podanej žaloby dôkaznej situácii. Súd sa s uvedenými účelovými tvrdeniami žiadnym spôsobom nevyporiadal. Bolo pritom preukázané, že poručiteľovi peňažné prostriedky skutočne vyplatené boli a ich existenciu v čase smrti potvrdili dvaja nepraví dedičia. Zlý úmysel žalovaných potvrdil aj výber peňažných prostriedkov z vkladných knižiek poručiteľa. Aj tieto finančné prostriedky boli pred notárom nepravými dedičmi zatajené. Ich darovanie poručiteľom žalovaní v 3. a 4. rade nepreukázali. Žalobkyňa navrhla, aby súd prípadne zopakoval dokazovanie výsluchom žalovaných za účelom odstránenia rozporov. Legitimácia všetkých žalovaných vychádza zo záveru, že všetci dedičia zatajili existenciu peňažných prostriedkov na účte a všetci žalovaní konali na úkor žalobkyne v úmysle obohatiť sa. Z uvedených dôvodov navrhla, aby súd zmenil napadnutý rozsudok v zamietavom výroku o určenie, že vec patrí do dedičstva a žalobe v tejto časti vyhovel. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

10. Proti rozsudku, a to proti výroku o určení, že do dedičstva patria finančné prostriedky vo výške 25 762,31 eur a výroku o trovách konania medzi žalovanými v 3. a 4. rade na jednej strane a žalobkyňou na strane druhej podali v zákonom stanovenej lehote odvolenie žalovaní v 3. a 4. rade. Namietali, že zo záhlavia ani zo samotného napadnutého výroku nevyplýva, o rozsahu dedičstva ktorého poručiteľa súd rozhodol. Súd prvej inštancie neuviedol, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalovaných v 3. a 4. rade a ako tieto vyhodnotil. Nosnou má byť myšlienka prvoinštančného súdu, že žalovaní v 3. a 4. rade zamĺčali existenciu žalobkyne ako jedinej dedičky, čo má byť v rozpore s dobrými mravmi, pričom o uvedenej skutočnosti mali žalovaní vedomosť. Toto tvrdenie nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a takýto prednes neuskutočnila v konaní ani žalobkyňa ani jej matka. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Súd sa nevyrovnal s argumentáciou žalovaných v 3. a 4. rade týkajúcich sa právnych inštitútov darovania, odmenného darovania, príkaznej zmluvy. Súd tiež opomenul vyhodnotiť svedeckú výpoveď S. P. o darovaní finančných prostriedkov žalovanému vo 4. rade v spojení s výpoveďou S. N.. Súd opomenul vyhodnotiť existenciu darovania aj v kontexte starostlivosti žalovaných v 3. a 4. rade o nebohého brata. Nemôže byť sporným, že žalobkyňa a jej matka sa o poručiteľa nikdy nezaujímali. Poručiteľ bol ťažko chorý po dobu 4 rokov, 10 rokov nepracoval a mal len slabý dôchodok. Je preto minimálne otázne, odkiaľ by mal poručiteľ v roku 2008 400 000 Sk na to, aby tieto sám vložil na svoj účet. Súd napokon opomenul vyhodnotiť i tú skutočnosť, z akého dôvodu poručiteľ umožnil žalovaným byť spoludisponentom peňazí na jeho účtoch. Žalovaná v 3. rade prevažnú časť finančných prostriedkov použila v súlade s údajným želaním poručiteľa. Nevyporiadal sa ďalej s otázkou, či u predmetného žalobného návrhu nejde o určenie rozsahu dedičstva ako aj s náležitosťami takéhoto postupu v súlade s § 80 písm. c) O.s.p.. Bolo potrebné zaoberať sa aj hodnovernosťou výpovede Y. I.. Súd sa nevyrovnal s otázkou rozsahu žalobného návrhu vo vzťahu k výške žalobkyňou uplatnenej pohľadávky, úpravou jej žalobného návrhu tak, ako sa tejto domáhala podaním zo dňa 22.02.2016. Rozhodnutie súdu je vo vzťahu k trovám konania medzi žalobkyňou a žalovanými v 3. a 4. rade nezákonné, nepreskúmateľné. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby žalobu v plnom rozsahu zamietol.

11. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaných nevyjadřila.

12. Žalovaní sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřili.

13. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 3. a 4. rade dôvodné je.

14. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žaloby v časti o určenie, že do dedičstva po poručiteľovi patria finančné prostriedky vo výške 16 000 Eur a 5500 Eur a o vydanie týchto prostriedkov žalovanými. Žalobkyňu v tomto smere zaťažovalo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. V žalobe uviedla, že žalované v 1. a 2. rade pred jej právnu zástupkyňou ako aj pred notárom

vyhlásili, že predmetom dedičstva po poručiteľovi M. P. mali byť finančné prostriedky vo výške 48 055,134 Eur. K žalobe pripojila úradný záznam spísaný právnu zástupkyňou žalobkyne zo dňa 15.07.2013, z ktorého vyplýva, že žalované 1. a 2. vyhlásili, že ich nebohý brat M. P. mal ku dňu smrti finančnú hotovosť vo výške 16 000 Eur a 5 500 Eur, ktoré podľa ich vedomostí mal zobrať žalovaný vo 4. rade a žalovaná v 3. rade. Poručiteľ mal zároveň na účte a na vkladnej knižke po 400 000 Sk, ktoré zobrali taktiež P. P. a S. K.. V podaní zo dňa 02.12.2013 žalovaná v 1. rade uviedla, že s nebohým bratom vychádzala zle, nerozprávali sa 30 rokov, takže o financiách vie len to, čo vraveli iní ľudia. Jej osobne sa brat nezdôveroval. Skutočnosť, že s bratom sa dlhodobo nestretávala vyplýva aj z jej výpovede pred súdom prvej inštancie dňa 16.09.2014. Žalovaná v 2. rade na pojednávaní dňa 24.06.2014 uviedla, že s nebohým bratom sa stretávala sporadicky, nemôže povedať, že by nejaké peniaze mal alebo nemal, nakoľko o tom nemá vedomosť. U notára poskytla informáciu o existencii prostriedkov vo výške 16 000 eur a 5500 Eur, nakoľko nebohý brat jej to spomínal asi 3 roky pred smrťou. Peniaze nevidela, vychádzala z toho, čo jej povedal brat, k vkladom na vkladných knižkách po 400 000 Sk sa žalovaní v 3. a 4. rade priznali pred notárom. Zo zápisnice zo dňa 14.01.2013 spísanej v rámci dedičského konania po poručiteľovi sp. zn. 35D/1173/2012 vyplýva, že žalované v 1. a 2. rade pre notárom uviedli, že poručiteľ mal ku dňu smrti finančnú hotovosť vo výške 16 000 Eur a 5 500 Eur, pričom žalovaní v 3. a 4. rade uvedenú skutočnosť popreli.

15. Existenciu finančnej hotovosti patriacej do majetku poručiteľa ku dňu jeho smrti žalobkyňa vyvodzuje z tvrdení žalovaných v 1. a 2. rade, ktoré však v rámci súdneho konania túto skutočnosť spochybnili. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalované v 1. a 2. rade neudržiavali pravidelný kontakt s poručiteľom. Nie je zrejmé ako a kedy mala žalovaná v 1. rade informáciu o finančnej hotovosti poručiteľa získať, podľa jej udania od iných osôb. Žalovanej v 2. rade mal informáciu o finančných prostriedkoch zdeliť sám poručiteľ, avšak v dlhšom časovom horizonte pred jeho smrťou. Keďže malo ísť o finančné prostriedky v hotovosti, dôkazná situácia vo vzťahu k nim je sťažená z toho pohľadu, že s týmito je možné nakladať aj bez toho, aby o dispozícii s nimi existoval určitý doklad. Za stavu, kedy je existencia finančnej hotovosti preukazovaná vyhlásením žalovaných v 1. a 2. rade v rámci dedičského konania a pred právnu zástupkyňou žalobkyne, ktoré túto skutočnosť v konaní pred súdom spochybnili, pričom je zrejmé, že žalované boli s poručiteľom v kontakte len sporadicky, nemožno dospieť k záveru, že tvrdenia žalobkyne o existencii finančnej hotovosti poručiteľa v čase jeho smrti boli v konaní náležite preukázané. Súrodenecké väzby medzi žalovanými v 1. a 2. rade a ich nebohým bratom M. P. boli do značnej miery oslabené, čo vo svojom dôsledku spochybňuje záver, že žalované 1. a 2. mohli mať aktuálne a úplné informácie o stave jeho majetku. Žalobkyňa sa v dôsledku povahy týchto peňažných prostriedkov dostala do stavu dôkaznej núdze. S ohľadom na uvedené je nutné konštatovať, že žaloba je v časti týkajúcej sa peňažných prostriedkov vo výške 16 000 Eur a 5 500 Eur v hotovosti nedôvodná, keďže v konaní nebolo preukázané, že poručiteľ M. P. v čase svojej smrti mal a v akej konkrétnej výške peňažné prostriedky v hotovosti. Ak by aj súd teoreticky pripustil, že poručiteľ mal finančné prostriedky v hotovosti vo výške 21 500 Eur niekoľko rokov, príp. aj mesiacov pred jeho úmrtím, s týmito mohol v danom období voľne nakladať podľa svojho uváženia a tieto spotrebovať. Z vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že v dôsledku predaja nehnuteľností na základe zmluvy zo dňa 20.04.2012 poručiteľ nadobudol peňažné prostriedky v hotovosti vo výške 18 748 Eur, uvedené však samo o sebe ešte neopodstatňuje prijatie záveru, že s týmito poručiteľ až do času svojej smrti nijako nedisponoval. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že poručiteľ mal už niekoľko rokov pred smrťou zdravotné problémy, s ktorými mu museli vzniknúť náklady spojené so zdravotnou starostlivosťou.

16. Žalobkyňi bolo umožnené v priebehu prvoinštančného konania konfrontovať žalované v 1. a 2. rade a klásť im v rámci výsluchu otázku za účelom odstránenia rozporov v ich vyjadreniach, čo aj žalobkyňa učinila, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné dokazovanie výsluchom žalovaných v 1. a 2. rade v tomto smere zopakovať, doplniť. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že do dedičstva po poručiteľovi patria finančné prostriedky v hotovosti vo výške 16 000 Eur a 5 500 Eur a teda, že tieto mali smrťou poručiteľa prejsť do majetku žalobkyne ako jedinej oprávnenej dedičky, nebolo možné vyhovieť žalobe ani v časti o uloženie povinnosti žalovaným tieto prostriedky vydať žalobkyňi.

17. Za daného stavu odvolací súd rozsudok v časti o zamietnutí žaloby o určenie, že do dedičstva po poručiteľovi patria finančné prostriedky vo výške 16 000 Eur a 5500 Eur a vo výroku o zamietnutí žaloby o vydanie predmetných súm ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

18. Odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku o určení, že do dedičstva po poručiteľovi patria peňažné prostriedky vo výške 25 762,31 Eur nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie vyhodnotil tvrdenia žalovaných v 3. a 4. rade o skutočnosti, že poručiteľ im ešte za života daroval finančné prostriedky na účte vedenom v N. N. a Y., a.s.. Nie je zrejmé, či tieto tvrdenia súd posúdil v kontexte s výpoveďami strán a svedkov o pomoci, starostlivosti žalovaných v 3. a 4. rade o poručiteľa a napokon aj v kontexte so skutočnosťou, že žalovaní v 3. a 4. rade mali dispozičné právo k účtom, ktorých majiteľom bol poručiteľ. V tomto smere bolo potrebné posúdiť s prihliadnutím na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo, čo poručiteľa viedlo k poskytnutiu dispozičného práva žalovaným, či sa javí reálne, že poručiteľ by mal záujem na poskytnutí dispozičného práva k účtom žalovaným za stavu, keby nemal v úmysle umožniť im nakladať s peňažnými prostriedkami, či už v zmysle jeho želaní a pokynov alebo následne ako s ich vlastnými prostriedkami a či v konaní tvrdené darovanie prostriedkov nachádzajúcich sa na účtoch poručiteľa žalovaným nemohlo byť vyústením prirodzenej potreby poručiteľa odvdáčiť sa súrodencom za poskytnutú pomoc a starostlivosť. V rozhodnutí absentuje popis právnych úvah, ktorými sa súd riadil a z ktorých vychádzal pri zohľadňovaní celkových výsledkov vykonaného dokazovania, z rozhodnutia nevyplýva, či súd hodnotil všetky vykonané dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Súd prvej inštancie sa obmedzil na konštatovanie nemorálnosti konania žalovaných prameniacej zo skutočnosti, že žalovaní zamľčali existenciu žalobkyne ako jedinej oprávnenej dedičky po poručiteľovi, pričom sa javí, že k záveru o dôvodnosti žaloby v časti týkajúcej sa sumy 25 762,31 Eur došiel bez zohľadnenia všetkých relevantných okolností veci, okrem iného napr. aj skutočnosti, že žalovaní vydali žalobkyni nehnuteľnosti, ktoré nadobudli v dedičskom konaní po poručiteľovi ako nepraví dedičia. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyhol odpovedi na argumentáciu žalovaných v 3. a 4. rade o nadobudnutí finančných prostriedkov od poručiteľa vedených na jeho účtoch napriek tomu, že išlo o podstatnú otázku majúcu vplyv na konečné rozhodnutie vo veci. Vykonané dokazovanie potvrdzuje, že žalovaní v 3. a 4. rade boli poručiteľovi najmä počas jeho choroby a na sklonku života najbližší a neformálne darovanie do takýchto vzťahov aj logicky zapadá, najmä úplná dispozičia s prostriedkami.

19. V prejednávanom prípade došlo podľa názoru odvolacieho súdu postupom súdu prvej inštancie k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP, ktorá spočíva v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k podstatnej otázke týkajúcej sa vlastníctva finančných prostriedkov, od ktorej záviselo správne rozhodnutie vo veci. V dôsledku toho nemožno považovať napadnuté rozhodnutie za presvedčivé a táto skutočnosť sama osebe je dôvodom na jeho zrušenie a vrátenie na ďalšie konanie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodnutie vo výroku o určení, že do dedičstva po poručiteľovi patria finančné prostriedky vo výške 25 762,31 Eur, v súvisiacom výroku o povinnosti žalovaných vydať predmetnú sumu a v súvisiacich výrokoch o trovách konania zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby v časti o určení, že do dedičstva po poručiteľovi patrí suma 25 762,31 eur a o vydaní tejto sumy žalobkyni, pričom súd pri rozhodovaní náležite vyhodnotí vykonané dôkazy v súlade s § 191 ods. 1 CSP, v rozhodnutí sa vyrovná so všetkými podstatnými argumentmi strán sporu tak, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo požiadavkám ustanoveným v § 220 ods. 2 CSP a pôsobilo presvedčivo.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).